

Prejudiciële vraag

„Moeten de artikelen 43 EG en 49 EG, juncto artikel 86 EG, wanneer zij worden toegepast in het kader van de bij de richtlijnen 1997/67/EG ⁽¹⁾ en 2002/39/EG ⁽²⁾ ingevoerde liberalisering van de postdiensten en in het kader van de grondbeginselen van het plaatsen van overheidsopdrachten, die de richtlijnen 'ad hoc' vaststellen, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een overeenkomst waar van het doel de verrichting van zowel voorbehouden als niet voorbehouden en dus geliberaliseerde postdiensten omvat, en die is gesloten tussen een staatsbedrijf met uitsluitend openbaar kapitaal, dat bovendien de voor de verrichting van de universele postdienst gemachtigde leverancier is, en een overheidsinstantie?”

⁽¹⁾ Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst (PB L 15, blz. 14).

⁽²⁾ Richtlijn 2002/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging (PB L 176, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 15 mei 2006 — Stadtgemeinde Frohnleiten en Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Zaak C-221/06)

(2006/C 178/35)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Stadtgemeinde Frohnleiten en Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH

Verweerder: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prejudiciële vraag

Staan de artikelen 10, 12, 23, 25, 49 of 90 EG in de weg aan een nationale belastingregeling volgens welke bij het storten van afvalstoffen op een stortplaats een belasting („Altlastenbeitrag”) wordt geheven, met een vrijstelling voor het storten van afvalstoffen die aantoonbaar zijn ontstaan bij de beveiliging of sanering van vervuilde percelen (verdachte percelen of vroeger reeds vervuilde percelen) die zijn geregistreerd in een bij wet ingesteld ambtelijk register („Verdachtsflächenkataster” of „Altlastenatlas”) waarin enkel binnenlandse percelen kunnen worden opgenomen, zodat belastingvrijstelling slechts mogelijk is voor het storten van afvalstoffen die afkomstig zijn van binnenlandse vervuilde percelen?

Hogere voorziening ingesteld op 16 mei 2006 door Athinaïki Oikogeniaki Artopoiia AVEE tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer) van 15 maart 2006 in zaak T-35/04, Athinaïki Oikogeniaki Artopoiia AVEE/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM), Ferrero OHG mbh

(Zaak C-225/06 P)

(2006/C 178/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Athinaïki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (vertegenwoordiger: A. Tsavdaridis, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Ferrero OHG mbh

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het bestreden arrest van het Gerecht van eerste aanleg te vernietigen,
- de oppositie tegen de inschrijving van het aangevraagde merk definitief en in haar geheel af te wijzen,
- het Bureau en interveniënte te verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten welke zijn opgekomen in de oppositieprocedure en in de procedure voor de kamer van beroep en voor het Gerecht van eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht van eerste aanleg bij de uitlegging van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94⁽¹⁾ van een onjuiste rechtsopvatting blijkt heeft gegeven om de volgende redenen:

Het Gerecht van eerste aanleg is voorbijgegaan aan het feit dat de afweging van het gevaar van verwarring afhangt van vele factoren, die zijn genoemd in de zevende overweging van de considerans van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad⁽²⁾, inzonderheid de bekendheid van het merk op de markt, en niet alleen van de mate van overeenstemming van het merk en het teken en de mate van soortgelijkheid van de opgegeven waren en diensten.

Het oudere merk „Ferrero” wordt niet gebruikt ter identificatie van op de Duitse markt verkochte waren. Bijgevolg bestaat er geen gevaar van verwarring bij de gemiddelde Duitse consument, die geen verband legt tussen het merk „Ferrero” en de erdoor aangeduide waren, ongeacht de mate van overeenstemming van de twee tekens.

Het Gerecht van eerste aanleg heeft evenmin rekening gehouden met het feit dat, volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, het gevaar van verwarring bij het publiek globaal moet worden beoordeeld met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval. Bovendien impliceert de globale beoordeling van het verwarringsgevaar een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren. Rekwirante stelt dat, indien het Gerecht van eerste aanleg de onderlinge samenhang tussen de relevante factoren in aanmerking had genomen, het tot de conclusie zou zijn gekomen dat het verwarringsgevaar gering is.

⁽¹⁾ PB 1994, L 11, blz. 1.

⁽²⁾ L 209, blz. 18-19.

Hogere voorziening ingesteld op 24 mei 2006 door Il Ponte Finanziaria SpA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 23 februari 2006 in zaak T-194/03, Il Ponte Finanziaria SpA/BHIM en Marine Entreprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Zaak C-234/06 P)

(2006/C 178/37)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Il Ponte Finanziaria SpA (vertegenwoordigers: P. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina, M. Boletto, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) en Marine Entreprise Project Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi

Conclusies

- 1 te vernietigen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vierde kamer) van 23 februari 2006 in zaak T-194/03 houdende verwerping van het door rekwirante ingestelde beroep en verwijzing van rekwirante in de kosten;
- 2 de voor het Gerecht van eerste aanleg geformuleerde voorredingen toe te wijzen en derhalve:
 - a) te vernietigen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 17 maart 2003 in de procedure R 1015/2001-4 voorzover daarbij het door rekwirante ingestelde beroep is verworpen en het beeldmerk BAINBRIDGE (nummer 940007) als gemeenschapsmerk is ingeschreven voor waren van de klassen 18 en 25;
 - b) het BHIM en interveniënte te verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en van de onderhavige procedure

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat het bestreden arrest de navolgende gebreken vertoont:

- 1) Onjuiste toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94 doordat de conflicterende merken met elkaar kunnen worden verward:
 - het Gerecht zou ten onrechte hebben aangenomen dat er niet een minimum aan overeenstemming bestaat tussen het merk BAINBRIDGE van interveniënte en de familie van merken met het bestanddeel THE BRIDGE van rekwirante, terwijl laatstgenoemde zelf heeft erkend dat het oppositiemerk BAINBRIDGE „in aanzienlijke mate” fonetisch overeenstemt met een aantal van haar merken; deze overeenstemming wordt niet geneutraliseerd door de begripsmatige verschillen tussen conflicterende merken, daar het „postulaat” van het Gerecht dat de gemiddelde Italiaanse consument voldoende Engels kent om de betekenis van het woord „BRIDGE” te vatten, zeker onjuist is;
 - als de conflicterende merken dus toch een minimum aan overeenstemming vertonen, moet, gelet op het feit dat zij betrekking hebben op dezelfde waren en dat de merken van rekwirante een groot onderscheidend vermogen hebben, worden aangenomen dat zij kunnen worden verward.